

KAMALIYEVY proti Rusku

Rozsudek z 3. června 2010

Nerespektování ruských orgánů nařízení předběžného opatření ve smyslu článku 39 Jednacího řádu Soudu. První stěžovatel byl uzbecké národnosti a žil v Rusku od konce devadesátých let. Oženil se s druhou stěžovatelkou, která je ruské národnosti. V březnu 2006 zástupce prokurátora Uzbekistánu navrhl vyhoštění prvního stěžovatele z Ruska, neboť byl obviněn z příslušenství k extremistické náboženské organizaci, podněcování k náboženské nenávisti a pokusu o podvracení ústavního systému. V prosinci 2006 náměstek ruského generálního prokurátora stěžovatelovo vyhoštění odmítl. V listopadu 2007 v průběhu kontroly totožnosti, byl první stěžovatel zadržen v Tumenu jako nezákonný přistěhovalec. Okresní soud jej shledal vinným z porušování pravidel k pobytu platných pro přistěhovalce, když stěžovatel neučinil žádné kroky k získání povolení k pobytu nebo udělení ruského občanství. Byla mu uložena pokuta a nařízeno vyhoštění z Ruska. Dne 3. prosince 2007 první stěžovatel podal k Evropskému soudu žádost o předběžné opatření k pozastavení svého vyhoštění do Uzbekistánu. Vzhledem k trestným činům, z nichž tam byl obviněn, by byl vystaven nebezpečí mučení. Tentýž den Soud nařídil ruské vládě, ve smyslu článku 39 Jednacího řádu Soudu, aby pozastavila stěžovatelovo vyhoštění. O dva dny později byl nicméně první stěžovatel deportován do Uzbekistánu, kde v současné době vykonává trest odnětí svobody.

Dotčená vláda tvrdila, že ačkoli příslušné úřady učinily vše, co bylo v jejich moci, aby vyhověly předběžnému opatření, příliš krátká doba a časový rozdíl mezi Štrasburkem, Moskvou a Tumenem způsobily, že informace se nedostala ke kompetentním osobám předtím, než byl stěžovatel deportován. Soud však poznamenal, že první stěžovatel byl posazen do letadla 26 hodin poté, co bylo předběžné opatření předáno dotčené vládě. Tato doba obsahovala jeden celý pracovní den a přitom nebyly hlášeny žádné problémy v komunikaci. I když různost časových pásem může způsobit nějaké problémy, Soud míní, že v projednávaném případě nebyly takové povahy, aby vysvětlily nepředání opatření kompetentnímu orgánu. Vskutku, v dopisu ze 3. prosince 2007 Soud vládě sdělil, kde se stěžovatel nachází a bylo tedy relativně jednoduché zjistit, který úřad je odpovědný. Soud též poznamenal, že deportace stěžovatele byla potvrzena kraským soudem a nezbytné formality byly učiněny ve velmi krátkém čase. Vláda se odvolávala na potřebu kontaktovat různá ministerstva sídlící v Moskvě a získat informaci od místních orgánů předtím, než mohla učinit potřebné kroky. Pracovní den 4. prosince 2007 tak podle ní nestačil k tomu, aby splnila předběžné opatření. Soud takové vysvětlení neshledal slučitelné s povahou urgentních žádostí vedoucích k zabránění bezprostředně hrozící deportace. Soud nebyl přesvědčen, že dotčená vláda učinila vše k tomu, aby splnila jeho předběžné opatření.

Porušení článku 34 Úmluvy (jednomyslně).